VICTORY LOAN

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT—FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

292 CLEVELAND 3, O., MONDAY MORNING, DECEMBER 17, 1945 LETO XLVIII—VOL. XLVIII

zne najnovejše svetovne vesti

COLUMBUS, O. — Ohijski demokratje, ki niso prijazni guerju Lauschetu, iščejo pripravnega kandidata za primarne ve. Nekateri predlagajo William Kennedya, ki je v Cleve- upravitelj vladnega urada za kontrolo najemnine.

* * *

MOSKVA. — Ruska cenzura je postala ostrejša, odkar so stali k posvetovanju ministri velikih treh: ameriški državni Byrnes, angleški zunanji minister Bevin in ruski komisar tov. Letalo, ki je vozilo Byrnesa, se je bilo za kako uro izgu- v snežnem viharju, toda v petek večer je srečno pristalo v vi.

* * *

CLEVELAND, O. — Več clevelandskih firm bo plačalo lepe e svojim delavcem. Lincoln Electric bo dala nad $3,000,000, lite Bronze, kjer se vrši stavka, bo tudi dala bonus, enako & Heintz Co.

* * *

WASHINGTON. — Predsednik Truman bo najbrže ime- Mrs. Eleanor Roosevelt, soprogo pokojnega predsednika, kot nico pri organizaciji združenih narodov.

* * *

CLEVELAND, O. — Sodijo, da bodo clevelandski trgovci ime- ožično sezijo rekordno kupčijo, do $32,000,000. Trgovci raču- da bodo imeli v novembru in decembru kupčije za 40 mili- dolarjev.

* * *

FRANKFURT. — Zdravniki izvaljajo, da se zdravje generaltona očitno obrača na boljše, polagoma, pa stalno. Ko bo prestal vožnjo, ga bodo prepeljali v Ameriko.

* * *

OTTAWA, Kanada. — V januarju bo znižana mera sirovesla za kanadsko prebivalstvo od 7 na 6 unč na teden za vsabo. To bo ostalo v veljavi najmanj do aprila.

* * *

FRANKFURT. — Pfc. Robert Colby je bil obsojen na smrt, v juniju ubil dva ameriška častnika. General McNarney, emenil smrtno kazen v dosmrtno ječo ob trdem delu.

* * *

PARIZ. — Dozdaj so prodali Amerikanci raznega vojnega ala in blaga v Evropi za $56,000,000. Blago je bilo na listi rplus.

* * *

WASHINGTON. — Za božično sezijo bodo naborne komisivale. Od 20. decembra do 2. januarja ne bodo poklicale nok naboru.

* * *

WASHINGTON. — Poljedelski urad drži v skladiščih 20,- 00 funtov sirovega masla. Ako ga ne bo vzela armada, ga bo civilno prebivalstvo.

* * *

CLEVELAND, O. — Sodnija je določila, da ne sme biti pri Body, ki je podružnica General Motors, več kot 55 piketnih in sicer pri vsakem vhodu ne več kot 10. Vodstvo unije pra- se bo pokorilo ukazu.

* * *

WASHINGTON. — Senat je z 45 proti 23 glasovi zavrgel ge, da bi se zvišalo senatorjem odškodnino za izdatke za 0. Najbrže so se bali volivcev.

* * *

COLUMBUS, O. — V soboto so priredili v tem mestu slavo dobrodošlico generalu Beightlerju, ki se je vrnil s Pacifi- 43 mesecih službe. Ves čas je poveljeval 37. ohijski divi- V imenu guvernerja, ki je bil po uradnih poslih v Washing- je generala pozdravil generalni adjutant Pancoast.

* * *

INDIANAPOLIS. — Sam Koby je plačal na policiji $14 za metnih prestopkov. Potem mu je sodnik naložil pa še $5, ker oča toliko dela policiji.

* * *

DETROT. — Walter P. Reuther, predsednik avtne unije CIO, na stavki pri General Motors, je izjavil napram korporaci- Hotela si imeti boj, sestrica, in boj boš imela. Ta boj bomo erali do konca "

Enajst bivših stražnikov so obesili radi trpinčenja jetnikov

mburg, Nemčija. — Josef er, nazvan "zver iz Belse- in 10 drugih bivših stražni- koncentracijskem taborišču je plačalo s smrtjo na ve- za svoja grozodejstva nad ki. Med obešenimi so bile tri ženske, ena teh 22 let a Irma Grese. Poročilo o izvi smrtne kazni je prišlo iz nega stana angleškega feldala Montgomerya. Obeše- je izvršil angleški uradni nik Albert Pierrepont. Vislo postavii angeški inženirji. nakega obešencaje dobil kr- $60.

ščince je obsodila na smrt ška vojaška sodnija in feldal Montgomery je odbil pro- za pomiloščenje.

ramer je bil ravnatelj tabo- rišča, Irma Grese je bila pa njegova glavna pomočnica. Med obešenimi je bil tudi dr. Fritz Klein, ki je izbiral med jetniki žrtve za plinsko sobo, kjer so dušili jetnike v masah.

Nekaj tistih, ki so bili rešeni iz krempljev teh zverin, je s posebnim dovoljenjem lahko gledalo obešanje svojih mučiteljev.

Truman obišče vojake po bolnišnicah

Washington. — Predsednik Truman bo obiskal razne vojaške bolnišnice v prestolnici, kjer se bo razgovarjal z bolnimi vojaki ter jim izročil voščila za praznike. Obiskal bo tudi generala Pershinga, ki se nahaja v Walter Reed bolnišnici.

Rev. John Trobec je nenadoma umrl

G. kanonik Oman nas obvešča, da je v soboto umrl pri sv. Štefanu, Brockway, Minn. tamkajšnji župnik Rev. John Trobec, star okrog 70 let. To je najstarejša slovenska fara v Ameriki, saj bo prihodnje leto praznovala 75 let obstoja. Rev. Trobec je bil tam za župnika polnih 40 let.

V Ameriko je prišel kot dijak s svojim stricem škofom Trobcem leta 1894. Pohajal je kolegij sv. Tomaža in potem semenišče v St. Paulu. Leta 1900 sta odšla s stricem v staro domovino, v Polhov gradec, rojstni kraj stare rodovine Trobcev. Tam je imel Rev. Trobec svojo novo mašo. Potem se je vrnil nazaj v Ameriko, bil nekaj časa za kaplana pri sv. Štefanu, potem pa je postal župnik, kjer je ostal do svoje smrti.

Pokojni župnik Trobec je bil zelo priljubljen pri župljanih in mnogo je storil za napredek župnije. Smrt je prišla nepričakovano. G. kanonik Oman nam je povedal, da je bil še zadnjo sredo ž njim skupaj pri pogrebu Rev. Stukla v St. Paulu in Rev. Trobec je bil videti še pri najboljšem zdravju. Včasih je tožil o oslabelosti srca in je to bil tudi vzrok njegove smrti.

Pokojni zapušča v Ameriki brata Rev. Joseph Trobca, ki župnikuje v Elk River, Minn. Spomladi mu je umrla sestra Ivana, ki je bila pri njem vsa ta dolga leta za gospodinjo. Brat Frank je na farmah, sestra Helena je pa poročena s Frankom Omanom, bratom g. kanonika in dr. Michaelu Omana. Eno sestro, Aquinina, zapušča v Milwaukee, in sicer je redovnica Notre Dame, dva brata sta pa v starem kraju in sicer Blaž in Jakob. V Clevelandu zapušča bratranca dr. James Seliškarja, slovenskega zdravnika.

Ivan Zupan, urednik Glasila KSKJ nam je povedal, da sta bila z Ivanom Trobcem sošolca nekaj let v Ljubljani na gimnaziji. Po njegovem je pokojni Father Trobec na 7. septembra dopolnil 70 let.

Pogreb blagega pokojnika bo v sredo pri sv. Štefanu. Na pogreb bo odšel tudi g. kanonik Oman. Naj vzorni slovenski duhovnik in naš zvest naročnik pokojno sniva v ameriški zemlji, preostalim pa izražamo naše iskreno sožalje.

Bik je bil prodan za $37,000

Lyndhurst, O. — Farma Charles B. Bolton na Richmond Rd. je prodala 26 mesecev starega bika za $37,000. Kupil ga je Charles Lang iz Glen Arm, Md.

Guv. Lausche je že dobil dva nova bordarja

Columbus, O. — Ohijski guverner Frank Lausche, ki je vprašal državnega pravdnika za dovoljenje, da sme nastaniti v nekaterih izmed 27 sob v guvernerski palači vojne veterane, ki so brez strehe, ima že dva bordarja. Nek vojni veteran in njegova žena bosta dobila zastonj stanovanje, ki vsak čas pričakujeta obiska tete štorklje. Državni pravdnik je odločil, da sme imeti guverner kolikor "gostov" hoče, ne sme pa imeti najemnikov, ker je palača last države. Torej vsi novi bordarji bodo zdaj guvernerjevi gostje.

Vso deželo vzhodno od Rocky Mountains je stisnil mrzel val

Clevelandski vremenski urad ne vidi še nič olajšave v tej sibirski zimi, ki nas je zajela zadnjo soboto. Mrzel val je zadel vso deželo vzhodno od Skalnatega gorovja (Rocky Mountains).

Toda Cleveland se ne more kljub občutnemu mrazu dosti pritoževati, če pomisli, da so dobili v Buffalo, N. Y. vse od 30 do 48 palcev snega, ki je ustavil skoro ves promet in kjer morajo celo vlaki po drugih progah obiti mesto.

V Clevelandu je včeraj zjutraj ob 2:30 padel toplomer na 3 stopinje pod ničlo, ob stirih popoldne se je pa dvignil na 8 nad ničlo.

Plinarna je vzela vsem industrijam plin in ga dala domovom, da ga je dovolj za hišno gretje.

Vremenski urad napoveduje za danes in ponoči je vedno mrzlo, jutri bo morda nekoliko odnehalo. V okolici Youngstowna so imeli včeraj 5 stopinj pod ničlo.

Byrnes, Bevin in pa Molotov bodo začeli danes posvete

Moskva. — Zunanji komisar Molotov se je v soboto posamezno sestal z ameriškim državnim tajnikom Byrnesom ter angleškim zunanjim ministrom Bevinom. Ta sestanek je bil neuraden. Toda v pondeljek (danes) bodo pa ministri začeli z uradnim zasedanjem.

Rusko časopisje posveča tej konferenci vso pozornost in pa tudi važnost. Na dolgo in široko je poročalo časopisje o prihodu ameriškega in angleškega ministra. Toda v uredniških člankih se pa časopisi še niso dotaknili konference.

Božična številka

Božična številka Ameriške Domovine bo izšla v petek 21. decembra v povečani obliki.

Truman zahteva, da se Kitajci takoj pobotajo

Generalu Marshallu, ki je odšel na Kitajsko kot poslanik, je predsednik izročil svoj program za naglo pobotanje kitajske narodne vlade s komunisti.

Washington. — Predsednik Truman nujno apelira na Kitajce, naj se kakor hitro mogoče pobotajo s tem, da naj bo takoj premirje v bojih med nacionalisti in komunisti. Ta svoj apel je podprl z ekonomskim pritiskom. Ta svoj apel in zahtevo je Mr. Truman opravičil s tem, da je potreben mir na Kitajskem v interesu vseh združenih narodov.

S tem predsednikovim mirovnim programom je odšel na Kitajsko general George Marshall, bivši načelnik ameriškega generalnega štaba, ki je osebni zastopnik predsednika Trumana s šaržo ambasadorja. General se je odpeljal v soboto z letalom na Kitajsko ter nesel s seboj pismo od predsednika.

Ekonomski pritisk predsednika obstoji v tem, da je obljubil Kitajski vso denarno pomoč za pozidavo razbite dežele, ako bo tam nastal takoj mir. Kitajska je že vprašala za posojilo, katerega višina ni znana. Obenem je pa vprašala za kredite v vsoti 2 bilijonov dolarjev. Vse to bo položeno na polico, dokler gen. Marshall ne bo poročal o svojih uspehih za mir.

Predsednik Truman je tudi poudaril, da bodo ameriški marini pomagali odpeljati japonsko vojaštvo iz Kitajske, toda ne bodo pa pomagali nobeni stranki v civilni vojni.

Predsednik Truman zahteva na Kitajskem eno vlado iz vseh strank in pa da komunisti razpuste svoje neodvisne armade ter jih priključijo narodni armadi.

NOVI GROBOVI

Josephine Brancelj

V soboto zvečer je umrla na svojem domu Josephine Brancelj, rojena Perhne, stara 32 let. Prebivala je na 20861 Recher Ave. Rojena je bila v Forest city, Pa. Tukaj zapušča soproga Franka, dva sinova, Franka in Roberta, v Forest City mater Uršulo in očima Jakoba Mihevec. Dalje zapušča v Clevelandu sestro J. Loughney, v Chicagu sestri Mary Baskovic in Rose Ray, v Boston, Pa. sestro Jennie Kohn, v Forest City sestro Matildo Kotar, v Susquehanna, Pa., brata Albina in Jacka Mihevec, v New Yorku popol sestro Josephine Orlich, v Kearny, N. J. po pol sestro Mary Sheptak, v Brooklyn, N. Y. po pol sestro Ano Shini, v Kaliforniji po pol brata Franka, pri Seebees brata Williama, v Jugoslaviji pa po pol sestro Vido Kosiček.

Pogreb bo v sredo zjutraj ob 8:15 iz Svetkovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Pavla na Chardon Rd. in na Kalvarijo.

Marija Murn

V Charity bolnišnici je umrla Marija Murn, soproga John Murna, s katerim sta se nahajala v domu za onemogle zadnji dve leti. Prej sta živela ne 32. cesti. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Pavla na 40. cesti. Čas pogreba še ni določen.

Julija Mencin

Včeraj popoldne je umrla v bolnišnici dobro poznana Julija Mencin roj. Žitnik, po domače Stupnikova Julka, stara 75 let. Pred plinsko nezgodo pri East Ohio Gas Co., je družina živela na 1015 E. 61. St. Takrat se je hudo opekla in bila od tedaj rahlega zdravja. Tukaj zapušča žalujočega soproga Jakoba, star 81 let ter 5 otrok: Rose omož. Orton v Jugoslaviji, Mary omož. Zgajnar (Ganor), sina Antona in Franka ter hčer Ano omož. Sindelar, 6 vnukov in več sorodnikov. Rojena je bila v Fužinah pri Zagradcu, kjer zapušča več sorodnikov.

Tukaj je bivala 43 let in je bila članica društva Carniola Hive št. 493 T. M. Pogreb bo v sredo zjutraj ob 8:15 iz Želetovega pogrebnega zavoda v cerkev Brezmadež. Spočetja na Superior in 41. cesta ob 9 in na Kalvarijo. Naj počiva v miru, preostalim sožalje.

Tom Milich

V soboto zjutraj ob 6:20 je umrl Tom Milich, stanujoč na 1006 E. 76. St. Bil je star 52 let in rojen v selu Milič v Jugoslaviji. Zapušča soprogo Margaret, hčer Katarino, brata George v Kanadi, ki bo dospel na pogreb. V Evropi zapušča mater in sestro Milko. Bil je zaposlen kot strojnik v Paterson Leitch Co. Bil je član Eagles št. 135 in društva Glas clev. delavcev št. 9 SDZ. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda jutri ob 9:30 v cerkev sv. Pavla na 40. cesti.

Mati je baje pretepla otroka do smrti

Chelsea, Mass. — 23 letna Mrs. Rose Carlan, ki je trdila, da ji je bil 6 mesecev star sinček, ukraden, je zdaj obtožena, da ga je pretepla do smrti. Polnih 16 dni je policija vse križem dežele iskala otroka. V soboto je pa policija našla njegovo truplo v spodnjem predalu omare v njenem stanovanju. Mlada mati zanika vsako krivdo zaradi smrti otroka.

Kot je izpovedala, je otrok umrl v času, ko je bila ona na zabavi pri svoji tašči. Ko je prišla domov, je našla otroka mrtvega. Ker se je bala, da bodo sorodniki rekli, da je umrl radi njene nemarnosti, je truplo otroka skrila v omaro, potem pa sporočila policiji, da ji je nekdo otroka ukradel.

Ženska pripoveduje, da je prišla pogledat v svoje stanovanje iz gornjega nadstropja, kjer je bila na partyju. Ko je našla otroka mrtvega, ga je skušala obuditi k življenju. Ker se ji ni posrečilo, je vzela nekaj gramofonskih plošč in šla nazaj na party, kot bi se nič ne zgodilo.

Njen mož, ki služi pri mornarici, je dobil dopust, da pride domov. Otroka ni nikoli videl. Zdravniki še niso izjavili, kakšne smrti je otrok umrl.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

V Texas čez zimo—

Mr. in Mrs. Jim Sepic, ki sta vodila dolgo vrsto let trgovino z železnino na 16009 Waterloo Rd., sta se včeraj zjutraj odpeljala v Houston, Tex., k sinu Charlesu, ki ima tam dobro idoče podjetje s prodajo barv na debelo. V tistih krajih je ob tem času kot pri nas tukaj maja meseca. Želimo jima lepe čase v toplem texaškem podnebju in pa veselo svidenje kmalu.

Prevzem trgovine—

Poznani Louis Podpadec je kupil posestvo in trgovino z železnino od Mr. in Mrs. Sepic na 16009 Waterloo Rd., katero bo vodil naprej. Kot slišimo, bo po novem letu pričelje moderniziral in napravil še druge izboljšave. Podjetje rojakom toplo priporočamo.

Več pijače—

V tej periodi, ki bo od danes pa do 29. decembra bodo dajale državne prodajalne žganja eno steklenico žganja poleg tega, do česar je vsak upravičeni s karto. Toda ne smete misliti, da je to kako božično darilo, ki bi ga dala država žejnim prebivalcem zastonj.

Sorodnikom pišeta—

Sestri Marija in Ana Pavli pišeta iz Lienza na Trolskem svojim sorodnikom v Clevelandu. Pismo je v našem uredništvu, pa nima nikakega naslova.

Na ples vabijo—

Dom zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave. vabi rojake na ples na starega leta večer.

Na letno sejo—

Mladinski pevski zbor SDD na Waterloo Rd. ima nocoj ob 7:30 letno sejo. Prečitani bodo računi od zadnje prireditve. Jutri zvečer ob šestih bo pa božičnica za otroke. Starši naj prineso darila, ki jih bo Miklavž delil. Vabljeni so starši in prijatelji.

Prva obletnica—

Jutri ob 8:15 bo darovana maša v cerkvi sv. Vida za pokojnega Rudolfa Modic ob priliki prve obletnice njegove smrti.

Koledarje imajo—

Oblak Furniture Co., 6612 St. Clair Ave. naznanja, da ima lepe stenske koledarje, po katere lahko zdaj pridete.

Važno imenovanje—

Slovenski pogrebnik August F. Svetek je bil včeraj obveščen, da je imenovan v posvetovalni odbor Ohijske zveze embalmerjev za leto 1946. Čestitamo!

Pismo ima na pošti—

Martin Marinc iz 6216 St. Clair Ave. ima registrirano pismo na poštni podružnici "B," 1917 E. 57. St. Pismo je iz Jugoslavije.

Delničarji so morali prijeti za delo

New York. — Vozniki pri Green Bus Lines so šli na stavko in 96 busov je stalo v garaži. Tedaj so se pa vsedli zavodilna kolesa delničarji avtobusne družbe in v nekaj urah je bilo že 84 busov na cesti.

DAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOMNI SE BEGUNCEV S KAKIM DOLARJEM

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. HEnderson 0628 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko na leto $7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto $8.00.
Za Ameriko pol leta $4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta $4.50.
Za Ameriko četrt leta $2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta $2.75.
Za Cleveland in okolico po raznašalcih: celo leto $7.00, pol leta $4.00, četrt leta $2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:

United States $7.00 per year; Cleveland and Canada by mail $8.00 per year.
U. S. $4.00 for 6 months. Cleveland and Canada by mail $4.50 for 6 months.
U. S. $2.50 for 3 months. Cleveland and Canada by mail $2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier $7.00 per year, $4.00 for 6 months, $2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 292 Mon., Dec. 17, 1945

Predsednikova ideja ni tako napačna

Predsednik Truman je vprašal kongres za oblasti, da bi smel imenovati posebne preiskovalne odbore za vsako industrijo, kjer pride do nesporazuma med delavci in podjetjem in kjer se ne morejo zediniti v obojestransko zadovoljnost. Tak preiskovalni odbor bi preiskal vzroke spora na obeh straneh, pri delodajalcu in delavcu ter o tem pravično ter pošteno poročal. Za to delo naj bi kongres dovolil 30 dni časa, in pred tem bi ne smelo biti stavke pri dotičnem podjetju.

Delavski voditelji so se z vso silo uprli temu predsednikovemu predlogu. Njih argument je, da ima delavec po ustavi vso in neomejeno pravico povzročiti zastoj v našem ekonomskem življenju, sme ustaviti elektrarne, ki nam dajejo luč in silo, sme ustaviti ulične železnice, sme ustaviti ves uličnl promet in prometne zveze, — pa da nima vlada nobene pravice intervenirati za dobrobit publike.

Delavski voditelji so povedali kongresu, v katerega je publika izvolila svoje zastopnike, da ne sme sprejeti ali napraviti take postave, kot jo priporoča najvišji izvršni uradnik dežele — predsednik, čeprav bi bila taka postava neobhodno potreba za blagor, zdravje in obstoj naroda v splošnem.

Mnogo kongresnikov, ki se boje izgubiti delavske glasove pri bodočih volitvah, bo morda oklevalo glasovati za tako postavo.

Povprečen človek bo rekel, da so delavski voditelji v tem boju proti predsednikovi čisto preprosti ideji za preprečitev stavk, v veliki zmoti. Ameriška publika se je zganila in za delavske unije ne bo nič kaj ugodno, kadar se publika obrne proti njim, ako bo narod moral le preveč čutiti na svoji grbi koristolovno oblast nekaterih delavskih voditeljev, ki jim ni mar blagor publike, kadar zasledujejo svoje cilje in namene. Kadar bo povprečen Amerikanec videl, da stoji med ekonomsko anarhijo in mirnim prehodom od vojne na civilno produkcijo, bo ta povprečen in sicer dobrodušen Amerikanec udaril po mizi in rekel: dovolj imam tega!

Že zdaj je zavladal skoro popolen zastoj v ameriški industriji, kar povzroča brezdelje. Ne bo dolgo, ko bo vsa dežela to čutila, ako ne bo kmalu konec tega in v najbogatejših časih imamo lahko na roki občutno depresijo. Vsa dežela čaka na nove avtomobile, pa vsa avtna industrija počiva. Mnogo jih je ki so že pred štirimi leti nujno potrebovali nov avto, pa ga ne bodo dobili, če se kolesa ne bodo kmalu zavrtela, še prihodnja štiri leta. Publika, ki ni kriva pri tem prav nič, bo začela godrnjati, ker se mora odrekati nujnim potrebščinam samo radi tega, ker se ne morejo sporazumeti avtne družbe in unija. Zakaj mora radi tega trpeti ves narod? Tukaj bi moral biti nekdo, ki bi govoril v imenu naroda ter napravil sporazum v industriji, da bi zopet obrnila kolesa. In kdo drugi naj bi imel večjo besedo pri tem kot naša vlada? Saj je to tudi njena dolžnost, da skrbi za blagor vsega naroda in ne samo za nekatere. Dežela ne sestoji samo iz industrije in delavstva, ampak tudi iz drugih slojev ki morajo tudi živeti, ki tudi plačujejo davke, ki so tudi državljani te dežele.

Ne smemo pozabiti, da imamo na grbi skoro $300,000,000,000 dolga, ki ga moramo plačati in plačati ga moramo vsi, ne samo unije ali samo industrije.

Ako bo šlo tako naprej, se bo kmalu oglasil narod in bo zahteval kake močne roke v Beli hiši, če ne bo sedanja dovolj močna. Ako bi se kaj takega zgodilo danes v Rusiji, bi bil red in mir v 24 urah, na to se lahko zanesemo. Nekaj glavnih voditeljev bi postavili ob zid, nekaj bi jih poslali v Sibirijo, ostale pa z bajoneti poslali na delo, če ne bi tekli tje sami.

Ako bomo imeli še tak kaos nekaj časa, se bo narod uprl in zahteval kaj takega, kot je v Rusiji, ali kot je bilo v Nemčiji. Potem pa zbogom svoboda ameriškega delavca, pa ž njim svoboda industrijca. Take razmere kot jih imamo danes v deželi rodijo samo fašizem in mu utrjujejo moč. Take razmere vselej rode diktaturo, pa naj bo že ta v rujavi ali rdeči obleki. In te v Ameriki absolutno ne maramo, ogromna večina ameriškega naroda je ne mara.

Predsednik Truman, ki je priporočal kongresu tiste posredovalne in preiskovalne odbore v sporih, ni še nič odgovoril tistim ,ki so to njegovo priporočilo napadli. Ako je nekaj predlagal kongresu, je moral vedeti zakaj je predlagal in bi moral za svojim priporočilom tudi stati ter povedati protestnikom, zakaj je njegovo priporočilo koristno ob tem času. Povedati bi moral v brk tistim, ki skušajo ubiti v kongresu to predsednikovo priporočilo, da je to edino koristno za vso deželo, za ves narod in večina je več kot kaki privilegirani sloji, pa naj bodo že ti ali oni. Nobenih privilegijev naj nima industrija, pa nobenih unije, kjer je v nevarnosti dobrobit vsega naroda.

Nihče ne verjame, da se ne bi mogel najti izhod iz tega kaosa. Industrija je trmasta in hoče privilegijev, pa so i trmasti delavski voditelji. Morda zahtevajo prvi kot drugi preveč, odnehati noče ne eden ne drugi.

Mi ne maramo nobenih diktatorjev, ne v industriji ne od strani delavskih unij. Hočemo pa dati vsakemu svoje in za to je postavljena vlada, da izvrši. Unija, ki vodi pošten boj za svoje pravice, se ne bi smela upirati preiskovalnemu odboru, ki ga hoče predsednik. Enako bi morala biti pripravljena industrija, da položi svoje knjige na mizo pred takim odborom. Kdor ima čiste roke in čiste namene, se ne bo bal preiskave. Zato mislimo, da so storili delavski voditelji veliko napako, ko so se uprli predsednikovemu priporočilu za preiskovalne odbore. Narod bo mislil, da se boje preiskave. Zakaj?

Beseda od svojcev iz domovine

Mrs. Josephine Somrak, 1087 E. 64 St., je prejela od svoje nečakinje Vide Mihelič iz Grahovega pri Cerknici sledeče pismo:

30. avg. 1945.

Draga teta!

Po dolgem času se Vam zopet oglašam. Gotovo boste mislii, da smo že pozabili na Vas. Čudno se nam vidi, ko so se skoraj že vsi Grahovci oglasili in pisali iz vaših krajev, samo od Vas pa ne dobimo nobenega glasu. Zato pa se Vam oglašamo mi, čeprav ne vemo, ali ste še živi in zdravi ali ne. Če ste še živi, Vas prosimo, da nam pišete kako se kaj imate, kaj delate. Pri nas smo še vsi živi, hvala Bogu.

Povedati Vam moram, da imamo svojo hišo in skedenj, ki stoji koncem vasi pri gasilnem domu. Mislim, da se gotovo še spominjate, kje je. Kako nam je bilo zadnja štiri leta, Vam ne bom popisovala, ker gotovo že veste, kako smo trpeli. Prosim pa Vas, če imate kaj stare obleke in tudi slike vse Vaše družine. Pišite nam tudi, kako se kaj ima žena strica Matija in ostala družina. Končno Vas vse skupaj prisrčno pozdravljam in Vam bom drugič kaj bolj natančno popisala.

Vida, Toe, mama in ata.

Joseph Gustinčič, 9406 Elizabeth Ave., Cleveland, O., je prejel od svojega svaka Jožefa Filipčič (podomače Ušivnikar) iz Tatre, pošta Materija pri Reki sledeče pismo:

3. nov. 1945.

Dragi kompare, mila sestra in otroci!

Danes sem prejel od Vas pismo, ki je hodilo ravno dva meseca. V začetku mojega pisanja Vas vse skupaj lepo in prisrčno pozdravljam kakor tudi vsa moja družina. Sporočam, da smo še ostali iz te strašne vojske, samo Pepeta ni več, ker so ga ubili v Harijah. Poprej so ga bili vzeli Nemci ene štirikrat in je bil v ječi v Trstu, potem so ga pa poslali v Italijo na delo in ko je prišel domov, so ga pa dvakrat vzeli fašisti in s petnajstimi drugimi odgnali na Sušak na delo in ko so tam bombardirali Angleži. Podali so se bili v zakloniščе in ko so se vračali, so jih dobili ravno pri harijski cerkvi. Bilo je na 18. maja 44. Isti dan so zažgali sedem vasi: Podbeže, Tomaže, Zajevševje, Pregarje, Huje, Gaberk. Odgnali so ga zopet nazaj v Bistrico

Tone pa je poročen in je bil tudi v Abesiniji 32 mesecev Ko je pa prišel domov, je bil pa kot ujetnik v Nemčiji, v logarju Mrtvački. Tam jih je umrlo šest iz naše vasi: Sklasotov, Lizin Jože, Lavretov Jakob, Mahneč France, Gržinov Tone. Kovač Joža je ostal in je bil v bolnišnici v Trstu šest mesecev. Naš Ivan je bil pa v Angliji ujetnik 32 mesecev in sicer v Egiptu. Ko je bil izpuščen je prišel domov za 10 dni in nato je šel v Bologno in od tam pa v Verono, potem so ga zajeli Nemci in je bil zaprt kot ujetnik v Nemčiji. Mnogo je pretrpel v tem času, ker so jih neprestano pretepali, delati pa so morali nagi in lačni. Mnogo jih je od gladu pomrlo, čeprav smo jim vedno pošiljali pakete od doma.

Naš Viktor je 17 letnik in je bil nazadnje v Siciliji in ko se je podala Italija in so tam Angleži bombardirali, ga je bilo zasulo in po dolgih čestih urah so jih odkopali. Od 70 sta ostala živa samo naš Viko in še en drugi, ki sta bila obležala pod deblom neke oljke. Potem so mu pomagae nune, ki so mu preskrbele drugo obleko, da se je lahko vrnil domov in sicer težko bolan za malarijo. Ko se je malo pozdravil, je šel zopet v vojake, kjer je bil v bojih ranjen skozi prsa. Milko je bil tudi v Siciliji, še prej pa v Kalabriji, potem pa v Dalmaciji in sedaj pa je v Ljubljani.

Tukaj pri nas je bila mnogo hujša vojska kot pa na vojnih frontah. Tukaj na Tatrah in okolici so bili skoro vsak dan Nemci in fašisti. Spali nismo dosti doma, skoro vsak večer smo hodili spat v Boške, kjer smo si skopali luknje pod zemljo. Požgali so nam vse, celo vas, samo Osterževo je ostalo. Pokradli so tudi vse rjuhe, plahte in obleko, da smo ostali nagi in bosi. Uničili so nam živino, vzeli so nam štiri krave in dva prasca ubili. Tisti dan so pri nas pobrali 68 prašičev in ves živež ter naložili na truke in odpeljali.

Dragi mi prijatelj; sedaj smo doma, a brez obleke in obuvala, za življenje tudi malo, ker nismo imeli kaj vsejat. A tako hudo menda ni bilo v nobeni vasi kot na Tatrah. Toda vojska je minila in smo srečni, da niso uničili vse Slovence, kakor so si mislili, da bodo. Zahvaliti se moramo Ameriki, Rusiji in tudi Angliji, da so nas obvarovale pred hudobo. Vse so nam pobrali in boršte uničili, kar niso posekali, so pa požgali.

Pismo iz taborišča na Koroškem

Cenjeno uredništvo, pošiljam Vam prvo pismo, ki sem ga prejela od svoje nečakinje. Mogoče bo koga zanimalo. To je samo en odlomek iz pisma, prepisano dobesedno.

Draga teta!

V upanju, da Vas moje pismo morda le najde, sem se odločila, da Vam po dolgem času napišem nekaj vrstic iz naše domovine. Predolgo bi bilo pismo, če bi Vam hotela vse popisati, kar smo v teh štirih letih preživeli. Zato samo površen pogled nazaj v preteklost.

Štiri leta in pol so minila odkar nisem bila doma, in prav tako v tem času nisem videla nobenega domačih. Bila sem v Ljubljani v šoli, ki je bila še pod tialijansko oblastjo. Bila sem takorekoč v inozemstvu v šoli. A to ni baš najlepše: Životarila sem življenje študenta, ki se pač mora boriti z vsemi trdotami življenja, da si priberi svoj poklic. Hodila sem na učiteljišče. Samo eno leto mi še manjka, pa bi lahko nastopila svojo službo. Pa je prišlo drugače, dolga štiri leta smo trpeli ni upali, da bomo Slovenci zapet enkrat srečni in zadovoljni. Bog je hotel drugače. Okrog 7000 Slovencev je moralo nastopiti težko pot beguństva. Nekaj se jih nahaja v Italiji, nekaj pa po Koroškem v raznih taboriščih. Na Koroškem sem tudi jaz. Tu sem sama, ni nobenega domačega iz naše vasi.

Veste, to je bilo tako: ljudje so bežali večji del iz Kranjske strani, kjer sem bila tudi jaz, iz Štajerske ni bilo mogoče. Pa boste vprašali, zakaj beže sedaj ljudje iz Jugoslavije? Draga teta, v takih razmerah kot so sedaj v Jugoslaviji, ne more pošten in zaveden Slovenec živeti. Štiri leta so rdeči agitatorji trosili med ljudi razna gesla, da se bore proti okupatorju. Na drugi strani pa so se sami zvezali z Italijani in Nemci in potem pošiljali poštene in narodno zavedne ljudi v internacije. S to pretvezo, da se bore proti okupatorju, so potem pobijali najboljše fante in može, dekleta in žene, da, celo otroke. Pobili so tudi precej duhovnikov, kar gotovo najbolj glasno priča, da so pobijali nedolžne ljudi. Komunisti so vedno tako delali, da so škodili domačim ljudem. Napadali so navadne potniške vlake, da je pri tem izgubilo življenje na stotine Slovencev, vojaških se niso nikdar lotili. Napadali so kmečke vasi, kjer so bili vojaški objekti, se še prikazali niso. Italijani in Nemci pa so potem zaradi takih dejanj pobijali talce in zažigali vasi.

Dvojno škodo so nam napravili komunisti. Pobili toliko poštenih in zavednih Slovencev in s tem so izzivali tujca, da je še bolj nečloveško uničeval naš narod. Res žalosten je danes pogled po slovenski deželi. — Stotine domačij in družin uničenih. Številne cerkve onečaščene in porušene, duhovniki pa odpeljani Bog ve kam. In koliko otrok se potika okrog brez doma in staršev. In najbolj žalostno je to, da so komunisti o teh svojih dejanjih lagali pred svetom in to so znali pred našimi zavezniki pokazati v čisto drugačni luči kot je v resnici. Na svojih tako zvanih "mitingih," to so bila nekakšna zborovanja, pa so vedno zabavljali čez Anglijo in Ameriko in na svo moč hvalili Rusijo. In kakšne so dandanes razmere v domovini. Mladina se načrtno kvari in trga od cerkve in od vsega, kar je dobrega. Kdor ni z njimi, je tako rekoč že zapisan smrti. Zato pač ni čudno, da smo šli od doma, če smo hoteli uteči gotovi smrti.

Kako je pa doma na Štajerskem, pa tudi dosti ne vem, ker že od maja 1944 ni prav nobenega glasu od njih. Kako je bilo do takrat, pa že kar vem. Bila sem kar precej dobro z njimi v pismenih stikih, čeprav ne vedno. Bom začela kar po vrsti, kako je bilo dosedaj. Leta 1941 se je aprila začela pri nas vojna. Štajersko in večji del Gorenjske so zasedli Nemci, ostali del Slovenije pa Italijani. Ko so prišli Nemci v naše kraje, so skoraj najprej odpeljali duhovnike v koncentracijska taborišča. Tu so z njimi zelo grdo ravnali. Tudi g. župnika iz Dobrne in iz Št. Janža so odpeljali. G. župnik iz Št. Janža se je potem le pretolkel po raznih težavah v Ljubljano. Zdaj je ostal v Ljubljani in nič ne vem, kaj je z njim. Drugače je doma na Štajerskem bilo še kar po starem. Kaj pa se je zadnja leta dogajalo pri nas doma, pa ne vem. Morda je že kdo v tem času odšel v večnost.

Draga teta, kakor vidite, Vam ne morem nič kaj veselega pisati. Ampak tolaži nas misel, čeprav je bilo hudo in je še hudo, da vse te žrtve vidi Bog in prav gotovo ne bodo zastonj. Saj le v trpljenju rastejo velike duše. Tako bo tudi morda naš ubogi narod iz teh grozot vstal prenovljen in bo začel živeti lepšo bodočnost.

Naj končam. Upam, da bo še kakšna prilika, da Vam bom lahko še pisala. Še to, v taborišču, kjer sem jaz, je 1700 Slovencev iz raznih pokrajin. Kraj zelo lep.

Pozdravlja Vas, po materi Mariji Vaša nečakinja

Tončka Bočnik

Hubbardske novice

Božični prazniki so pred nami in s tem končuje tudi to leto. Mnogi so bili tudi precej uspešni in zopet mnogim je pa račune prekrižal prenagel konec vojne. Meni jih seveda, ni, ker jaz sem tak po vojni, kot sem bil pred vojno. Vesel sem pa le, samo da se je to strašno klanje enkrat končalo. Naša želja naj bo in prosimo Vsemogočnega, da bi se nikdar več ne povrnilo.

S tem je pa tudi novo leto že tukaj in mnogi si že delajo načrte za prihodnje leto, kako bodo napredovali itd. Tudi s tem si jaz ne bom belil glave, ker sem brez sivih las do sedaj prestal, naj kar ostane pri starem še za naprej. Saj niti ne skrbim kdo bo trto obrezal. Ta najdražji sad, ki ima vse sladkosti v sebi, če so bo pa dobilo kako usmiljeno srce, da se jo usmili, potem mu bom pa do smrti hvaležen. Jaz vem, da jo ne bom, ker takega dela ne znam.

Z novim letom pa se dele tudi koledarčki in naši podjetni trgovci so kaj radodarni z njimi. Priporočam se prav lepo zanje tudi jaz kot vaš nekdanji kolega. Obširne stene v mojih pisarnah (poletni in zimski) imam, da bi jih obesil. Prav tako se priporočam tudi našim društvom. Lansko leto se me je bil spomnil naš prijazni Charley Vrtovšnik, predsednik društva sv. Janeza, in mi je bil poslal enega. Prav lepa mu hvala.

Želim vsem mojim sorodnikom, prijateljem ter poznancem širom dežele vesel božič in srečno novo leto.

Klanje pri nas se je tudi jako završilo. Našemu ščetincu, ki je bil prav lepo debel, sem cel teden prej pripovedoval na uho, da se bo treba posloviti s tega sveta. Nič ni rekel, samo pritrjeval je in ponižno čakal usodepolnega dne. Ko je bil klavec pripravljen, smo prignali ščetinca in jaz sem ga prav lepo ščegetal, da se je vlegel na pripravljeni zaboj, Tone ga je pa nalahko z nožem božal po vratu in Viljem in sosed John sta bila pa za priči, da se je res vse tako završilo. Ko so pa pričeli delati krvavice, sem jo jaz kar lepo spat popihal do časa, da bodo gotove, kar je bilo točno ob eni čez polnoč, ko so me poklicali, da sem se jih nalomil in le s težavo sem se potem spravil od mize in šel zopet k počitku.

Pri nas bodo odprli novo trgovino in sicer Clive W. Hague Electric Co. in sicer v tistem novem poslopju, o katerem sem že poročal. K tej pa prideta še dve novi trgovini. Ena izmed teh bo najbrže "Super-Market," vsaj tako se nekaj ugiblje. To novo poslopje res dela kras naši naselbini. Precej se tudi govori, da nameravajo naš Hubbard Rd. razširiti. Saj so z delom že pričeli in ob cesti je že videti postavljene količke. Če se to vresnični, bo to nekaj slavnega za naš Hubbard Rd. Tako je vsestranski napredek pri nas, kajti nova tovarna v Madisonu tudi obratuje že s polno paro kar na tri "šihte." Naš prijazni Jerry Mauko je dobil delo v uradu (office-work). Pravijo, da bi postavili še več tovaren tukaj pa da ni dovolj delavcev. Torej, le pomaknite se proti nam v te lepe kraje in čisto podnebje ob lepem jezeru.

Oni dan sem se bil tudi mo- lo ustavil pri Babičevih Hubbardu. Doma je na dop- stu njih sin Lt. John, ki je p- šel iz Nemčije in sedaj upa, bo kmalu dobil časten odp- iz armade. Oče Babič je pa ko zaposlen z delom, ki mu kar tiščijo v roke, ker ni dosti ljudi po teh krajih za lo, posebno pa še primanj- zidarjev, stavbenikov, plum- jev. Mislim, da bi prav d- naredil, če bi se kak izuz- plumber naselil v naših k- jih. Lepa prilika za Slove- Pozdravljeni,

Frank Leskovic

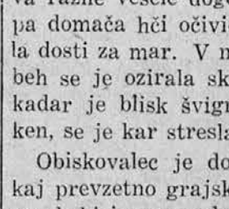

Mojster krojač je nadalje roman o Cerkniškem jezeru kole, če se prav spominjam:

"Ko se je nekega spomla- skega popoldne pripravljal nevihti, to se pravi, da so s čeli od Trsta sem poditi črn laki in se je začel naš not- ski Triglav, to je Snežnik, šati v globokem basu, ko je vršalo v vrhovih visokih po Javorniku in so si začeli ti medvedje, srne in druga jad tam po Leskovi dolini mernega zavetja, je tudi nesnaga, da mu človek ne reči boljšega, z Raubar ko- de, zajahal svojega pram- jo udaril tam za Uncem Zevšami v grad pod Javo- Prve deževne kaplje so že le padati, ko je razjahal na rišču in potem povedal g- darju, da ne bi prišel, če bi del, da bo nevihta. Kanalja!

Grajščak mu je rekel, da kar dobro spravljen pri n- da se razume, da v takem menu ne bo šel izpod Pri večerji je gost prip- va razne vesele dogodke, pa domača hči očividno ni- la dosti za mar. V nekakih beh se je ozirala skozi ok- kadar je blisk švignil m- ken, se je kar stresla.

Obiskovalec je dobro kaj prevzetno grajsko gosp- no skrbi in ves zadovoljen mel roke, ker njegova u- ščevanja se je vedno bolj la. Po večerji so še nekaj deli gospodar, gospodinja biskovalec, domača hči j- rekla, da jo nekam glava b- da bo šla k počitku.

"Aha," si je rekel odbit- bec, "kar postavi svojemu bemu luč na okno. Pa ga b- drugam pripeljala kot po- je okence, prevzetnica, pr- na, za to bom že jaz poskr-

In tako se je tudi zgo- Grajska gospodična je pos- luč v okno, kakor je to vsak večer, če bo njen fan- veslal ali ne. V skrbeh je dala v temno noč in vzdiha- bi ga vsaj nocoj, v tej m- ne bilo v vas. Toda pozna- je, da ga ne ustavi nič, ki je tako rad in morda ga tudi in grom ne bo, niti viharn- zero. Se reče, saj se ji je velika ljubezen in pogum ljenca dopadel, vendar, k- je bala zanj, je upala, da s- sto noč ne bo.

Ravno nasprotno je pa n- nala kanalja z Raubar ko- de, ki si je rekel: če jo ime- žan rad, ga ne bo ustavila na zapreka. Pa je šel, pri- visoko lestvo do okna, k- brlela luč, ki naj bi kaza- nočnemu vasovalcu, ter jo stavil prav na veliko odp- Velike Karlovce, kamor t- čela voda vsak čas dreti silo. V taki nevihti na p- se to vselej zgodi.

"Zdaj pa le veslaj pod svoje ljube," se je pekle- krohotal pestjak, ko je p- luč nad prezdno, "in dobro mej pri svoji nevesti, ki p- nocoj objemala s koščeni- kami, ha, ha, ha. . "

Kako je bilo pa potem, slišali jutri.

Pisana mati

SPISAL J. F. MALOGRAJSKI

se je roke ženinove in
m srcem je prestopi-
ni prag. Preveč je bi-
sreče v tem njenem
e bilo v mladosti tako
odreke, tako navaje-
sti.

jena po velikem vese-
je občutila ob zave-
dosegla vse, kar si je
gla, se je bližala veli-
rju. In ko je podala
mu možu roko v večno
ni mogla zdržati solz.
e dati duška svojim
Nejče pa je vedel, da
te solze srečo in ra-
valežno se je ozrl va-

se po končanem obre-
nazaj, ga je vprašavi:

ali mi boš tudi po-
dober, kakor si mi bil
asih, ko sva bila še
ko niti še misliti ni-
da postaneva lahko
in žena?"

ali mar dvomiš?"

dvomim!"

la sta se in njun po-
poln milobe . . . poln
Da ta ljubezen ne
li, sta bila prepriča-
oba sta bila nepopis-
v tej zavesti . . .

* * *

kdanjem pogorišču
e hiše se je dvigala
enonadstropna hi-
e Mlakar ni hotel,
podrtija tam, kjer je
e dni koča njegovega
spoštovanja do svoje-
e zgradil poslopje, ki
lepše v celi vasi, po-
katerem je hotel mir-
eti zadnje dni svojega

ata ga sicer Anica in
da naj pride k nji-
valil ju je, rekoč:
ežno bi bilo, če bi še
pustil rojstni kraj.
mora, naj stori člo-
dar pa ne brez potre-
bosta raje vidva k me-
bo čas za to, tudi vi-
lahko prebila stare
krovom domače stre-
ni ga prijetnejšega
nego v lastnem do-

je bil že poldrugo le-
tojen notar v malem
Dolenjskem. Odkar
nica in Nejče tam do-
bil stric samo enkrat
sicer tistikrat, ko je
iti za krstnega botra
čku. Zdaj pa je stric
njunega obiska. Ho-
ogledati novo hišo
ati se, če ima striček
ako udobno, kakor je

povedanem času sta
Nejče srečno dospela.
la sama. Imela sta s
enčka in Vidko. Ta je
letala, a tudi mali
je držal že kaj mo-
koncu. Ko je stopil
terček pred njega, se
nič ustrašil, temveč
se mu je, kakor bi
reči: "Saj sva se že
koč!"

an po prihodu pa so
i Mlakarjevih malo
tric je hotel, da bi bi-
lagoslovljenju novega
navzoča Anica in njen
ga je bil odložil za
go, da sta mogla na
ena je bila pri Mla-
zbrana mala družba,
ženketali kozarci, v
je iskrilo rujno vin-
ni mislil na to, da bi
riti kaj vmes, kar bi
šče radost. Ali ko je
lje največje, je prišel
služabnik povedat Ko-
je bil pri zadnjih ob-
olitvah izvoljen za žu-
so pripeljali hudo
neznanega človeka, ki
domačin. Koren je
, a vrnil se je kmalu

z listom v roki.

"Tvoj brat Anton!" je rekel potihem proti Francetu. "Ne bi ga bil spoznal, ako bi ne bilo tega pisanja!"

"Za božjo voljo, pripeljite ga sem!" reče France. Koren je odšel zopet, Anica pa, ki je bila zapazila na stričevem obrazu izpremembo, je začela izpraševati, kaj se je pripetilo. Stric jo je prijel za roko in ji rekel:

"Anica, ne vznemirjaj se preveč. Veselo in žalostno je ob enem, kar te čaka. Bog ti je naklonil milost, da boš še enkrat videla očeta. Toda bolan je in slab. Upaj vnedar, da ozdravi!"

Pri zadnjih besedah se ustavi voz že pred hišo. Vsi so hiteli ven, dvignili bolnika in ga nesli v posteljo.

Začudeno je pogledal Anton Mlakar okrog sebe. Neverjetno se mu je zdelo, kar je videl. Ali iz besed, ki jih je slišal, je posnel polagoma resnico in se zavedel, da je v varstvu svojega brata in svoje hčere. Njegovega ponosa tudi bolezen ni bila strla. Zoper njegovo voljo so ga bili odpeljali v domovino. Pozabil ni bil sramote, ki jo je bil doživel in ni si želel domov. Branil se je, dokler se je mogel, a ko ni imel nič več lastnih pripomočkov in so bile tudi njegove moči tako opešale, da si ni mogel ničesar več prislužiti, se je moral upogniti tuji volji. Grozna mu je bila zdaj zavest, da bi moral prejemati dobrote od svojega brata in svoje hčere, ki jima je delal obema toliko krivico. Molčal je dolgo, potem pa je izpregovoril z zamolklim glasom:

"Čmeu vse to! . . . Pustite mu zunaj kje, umrjem naj tako, kakor zaslužim!"

Sedaj pa se ga je oklenila Anica in z ihtečim glasom je vzkliknila:

"Oče, o moj oče!"

Tako iskren je bil Aničin glas, da se je pod njegovim vplivom otajalo tudi ledeno srce njenega očeta. Videti tolko ljubezni tam, kjer je ni pričakoval, tam, kjer je ni zaslužil, je začutil hipoma potrebo, da bi se obtožil svojih grehov, obtožil vsega tega, kar je storil kdaj hudega. Podal je roko Anici, podal jo svojemu bratu in s slabim, a vendar razumljivim glasom je začel:

"Dosti sem zakrivil, a dosti sem se tudi pokoril! Zavoljo svoje nesrečne strasti, zavoljo svoje neupogljive trme sem izgubil vse, vse . . . Ah, kako lepo bi mi bilo lahko življenje ob strani onega angela, ob strani moje drage rajnice! A vrednost njene velike ljubezni sem spoznal šele tedaj, ko je bilo prepozno! . . . Zakaj nisem vedel prej, kako blago bitje sem imel poleg sebe! Oh, vsaka njena beseda je bila zlata! Vse, kar je govorila, ji je prihajalo globoko iz srca in njeno srce je bilo tako dobro! . . . Jaz pa sem mislil venomer samo na to, da sem si bil izvolil drugo, in da mi je to drugo zabranil oče! Pomislil nisem, da je treba poslušati stariše včasih tudi v takih stvareh, pomislil nisme, da je strast slepa! Tako sem zavozil in šli so dnevi, šla so leta in od vsega mi ni ostalo drugega, nego zavest, da sem moril, da sem ubijal . . . O grozna, grozna je ta zavest! Še danes bi bila lahko živela moja rajnica, ali jaz sem bil kot divja zver, ki se ne da odpraviti od svojega cilja, kadar se ji je razvnela krvoločnost — kot divja zver in hujši sem bil! Kar ni storila moja pest, je storil moj strupeni jezik . . . In tako je bledela in hirala in naredila naposled prostor oni . . . "Niti tega ne zahtevam, da bi se me spominjal kdaj," mi je rekla na smrtni postelji. Ali kolikokrat sem se je spominjal, kako sem mislil nanjo, tudi če hotel nisem! To je bila najhujša pokora zame, da sem v dnevih nesreče moral misliti nanjo! Pa dobro je bilo tako! Spokoril sem se in prerodil. Upam, da mi odpusti, če se snideva na onem svetu."

Pomolčal je, potem pa nadaljeval:

"In tudi proti tebi, Anica, sem bil krivičen! Včasih pač v nasprotju sam s seboj. Včasih sem čutil, da si moja hči, toda trma, tista nesrečna trma! Odpusti, hčerka!"

Anica se je sklonila k bolnemu očetu in vzkliknila:

"Ah, oče, ali ima hči kdaj odpustiti kaj svojemu očetu? Nikdar se nisem niti z najmanjšo mislijo hudila na vas in samo to sem si želela, da bi vas še enkrat videla. In zdaj sem zopet srečna, ko vas zopet imam oba — vas in strica."

Obrnil se je nato k bratu.

"Brat moj, kaj naj rečem tebi?"

"Ničesar ne reci! Saj vidiš, da se je izteklo vse dobro. Koristil si mi, četudi morda nisi hotel. Bil si orodje višje moči. Glej samo, da okrevaš in lepo bomo živeli skupaj!"

Bolnik je zmajal z glavo in zašepetal:

"Zdravnika ne potrebujem več, a dajte mi duhovnika, da se tudi pred njim skesam."

Ustregli so njegovi želji.

Le malo je potem še govoril. Večjidel je mižal, a včasih je vzdignil roke in uprl oči v hčer in brata . . .

"Spokoril sem se in prepororil, zdaj lahko umrjem!" to so bile njegove zadnje besede.

"O stric, zakaj je moralo tako priti!" je plakala Anica ob postelji, kjer je ležal njen mrtvi oče. "Kako žalostno se je začelo v novi hiši! Nesrečen je ta prostor in bolje bi bilo, ako bi bila ostala razvalina na tem mestu!"

Stric pa ji je odgovoril:

"Žalostno se je začelo, a to mene ne straši! Vedno se menjavata v človeškem življenju žalost in veselje, kakor se menjavata tema in luč, noč in dan. To mora biti tako, kajti tisti, ki ni občutil žalosti, ne občuti tudi veselja in kdor ni bil v temi, ne ve ceniti luči! Potolaži se, Anica, in upaj, kajti upanje je steber, ob katerem se dviga človeško življenje na kviško kakor šibki bršljan ob močnem deblu . . . Upaj, kajti upanje je življenje!

(Konec.)

Nezmotljivi učenjaki

Mnogi se toliko zanašajo na nauke učenjakov, da zaradi njih zametujejo celo resnice, ki jih je razodel sam Bog, večna nezmotljiva resnica. Koliko se nam je zanašati na te učenjake, nam priča kaj živo sledeči dogodek, ki se je dogodil letu 1907. V Parizu je neki hudodelec, Solleiland po imenu, umoril več otrok in bil vsled tega obsojen v smrt. Neki znani pariški list je prinesel fotografijo obeh rok morilčevih ter poročal, da je Alfonzij Bertilion premeril roki tega krvoločneža. Te fotografiji je dobil v roke tudi znani učenjak Cezar Lombroso, ki trdi, da so hudodelci le bolniki, da jih ni treba zapirati v ječe, ampak le v bolnišnice, ker svojih dejanj ne izvršе prostovoljno, ampak primorani. Lombrosi natančno prouči te fotografiji ter objavi sad svojega proučevaja v francoskem časopisu "Temps." Tu dokazuje na podlagi svojih preiskovanj, da je tudi Solleiland le bolnik, ne pa hudodelec, da se mu torej njegova hudodelstva ne smejo pripisovati v krivdo; da je vse izvršil le prisiljen po svoji bolezni. Pa kako se je opekel ubogi učenjak! Oni fotografiji niti niso bile fotografije rok onega morilca. Bertillon sam je namreč poročal, da ga je nekega dne obiskal poročevalec imenitnega pariškega lista ter ga prosil za fotografijo dveh rok kakega morilca, ki jih je rabil za ilustracijo romana v svojem listu. Bertillon pa ni smel izročiti takih fotografij in ker je poročevalec vendar le hotel imeti fotografijo, dal mu je oni fotografiji, ki jih je bil fotografiral pred desetimi leti. Te fotografije so pa bile od dveh različnih mož, ki s sodiščem nista imela nikdar najmanj opraviti. Iz fotografije rok dveh poštenjakov je torej učenjak z nepobitno sigurnostjo sklepal, da so roki morilčevi, in da ta ni bil pravi hudodelec, ampak le bolnik. In na take učenjake, ki se tako sramotno opečejo, naj bi se človek zanašal in zaradi njih nauka zametoval resnice, ki jih je razodela večna, nezmotljiva resnica — ljubi Bog.

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

DECEMBER

31. — Silvestrov večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

31. — Skupna društva fare sv. Lovrenca zabavni večer v SND na 80. cesti.

1946

JANUAR

1. Marie Prisland Cadets št. 50 novoletni ples v SND na St. Clair Ave.

6. — St. Joseph Cadets št. 169 KSKJ ples v SDD na Waterloo Rd.

12. Društvo sv. Jožefa št. 110 KSKJ plesna veselica v farni dvorani na Hopocan Rd., Barberton, Ohio.

13. Srnjakovo večerjo priredi Euclid Rifle & Hunting Club v Slovenskem domu na Holmes Ave.

13. — "Victory Banquet" priredi fara sv. Nikolaja za vrnivše se fante in dekleta iz armade. Banket in potem ples se vrši v farni dvorani.

20. Osemnajsta obletnica društva Modern Crusaders št. 45 SDZ v SDD na Waterloo Rd.

20.—praznovanje 10 letnice obstoja pevskega zbora Slovan v SDD na Recher Ave.

19. — Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ ples v avditoriju SND na St. Clair Ave.

26. St. Vitus Boosters št. 25 KSKJ plesna veselica v avditoriju SN Dna St. Clair Ave.

FEBRUAR

9. Društvo Kraljica Miru št. 24 SDZ "Valentinov ples" v SND na 80. cesti v Newburghu.

Naši begunci

Spodaj prinašamo imena beguncev, ki so bežali pred komunističnim terorjem iz svoje domovine. Vsi ti se nahajajo sedaj na Koroškem. Navajamo kraj, odkoder so doma, ime in priimek ter leto rojstva.

GORENJCI na Koroškem

(Nadaljevanje)

Iz ŠKOFJE LOKE so sledeči:

Pretnar Frančiška, 1926
Pretnar Leopold, 1911
Primožič Janez, 1906
Primožič Stanislava, 1915
Prej Matevž, 1913
Pustovrh Anton, 1936
Pustovrh Janez, 1941
Pustavrh Marija, 1898
Pustavrh Marija, 1931
Pušar Francka, 1928
Pušar Marija, 1927
Resek Jože, 1915
Rihtaršič Ivan, 1910
Rupar Jakob, 1901
Rupar Ivana, 1905
Rupar Ivana, 1925
Rupar Poldka, 1931
Savinc Jože, 1923
Sholjšak Jože, 1911
Sovinc Ana, 1884
Sovinc Lucija, 1913
(iz Vodic)
Sovinc Minka, 1924
Stanovnik Anton, 1907
Stanovnik Ciril, 1910
Stanovnik Franc, 1905
Stanovnik Jože, 1911
Stanonik Metod, 1910
Stanovnik Anton, 912
Stanovnik Andrej, 1939
Stanovnik Barbara, 1903
Stanovnik Franc, 1913
Stanovnik Franc, 1919
Stanovnik Frančiška, 1919
Stanovnik Frančiška, 1945
Stanovnik Janez, 1906
Stanovnik Jožefa, 1914
Stanovnik Marija, 1942
Stanovnik Marija, 1945
Stanovnik Pavla, 1916
Starman Alojzija, 1916
Starman Ivana, 1906
Strojan Anton, 1910
Sresnik Ana, 1921
Sušnik Janez, 1914
Sušnik Katarina, 1928
Sušnik Pavel, 1913
Sušnik Terezija, 1887
Sušnik Terezija, 1911
Šmid Franc, 1911
Šmid Janez, 1907
Šmid Jože, 1920
Sneider Franc, 1924
Sneider Marija, 1917
Stala Mirko, 1914
Tavčar Franc, 1909
Tavčar Franc, 1920
Tavčar Janko, 1920
Tavčar Marinka, 1924
Tavčar Andrej, 1928
Triler Anica, 1926
Triler Franc, 1906
Triler Matevž, 1919
Triler Tilka, 1922
Urbanič Karol, 1921
Volčjak Marija, 1924
Volčjak Štefan, 1925
Zalaznik Vinko, 1922
Ziherl Ivana, 1881
Žagar Ana, 1927
Žagar Jože, 1913
Žagar Franc, 1930
Žagar Jože, 1927
Žagar Ivana, 1914
Žagar Marjeta, 1926

Iz TRŽIČA so sledeči:

Mokorel Ciril, 1926
Mokorel Jožefa, 1890
Mokorel Lovrenc, 1899
Mokorel Marija, 1929
Oman Franc, 1903
Omejc Anica, 1907
Omejc Ivan, 1912
Omejc Jožefa, 1920
Rahič Silva, 1909
Rahič Silvester, 1933
Rahič Viktor, 1937
Račič Zalka, 1917
Talar Anton, 1902
Talar Anton, 1942
Trobec Jakob, 1895
Voje Ana, 1909
Voje Anica, 1936
Voje Jože, 1906
Voje Jožica, 1929
Voje Silva, 1930
Zabavnik Angela
Zabavnik Karel
Završnik Franc, 1909
Zupan France, 1881
Zupan Franc, 1913
Zupan Helena, 1933
Zupan Jernej, 1916
Zupan Lucija, 1888
Zupan Marija, 1919
Zupan Stanko, 1926
(Dalje prihodnjič)

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

Prizor z obravnave v Nurenbergu. — Gornja slika nam nudi prizor iz sodne dvorane v Nurenbergu, Nemčija, kjer sede na zatožni klopi nazijski velikaši. Na zatožni klopi je 18 obtožencev, katere stražijo ameriški vojaki.

Za prijetno olajšanje poskusite čisti, moderni in preiskušeni način, ki pomaga pri navadnem hrbtobolu. Samo porabite en Johnsonov BACK PLASTER ravno na bolečem prostoru. To je milo zdravilo in prijetno GREJE vaš hrbet, povzdigne krvni tok, prežene nakopičenje, olajša bolečine. Gorko flanelasto ogrinjalo drži gorkoto in odganja mraz—daje stalno pomoč—vpliva prijetno! Zahtevajte PRISTNO, kar izdeluje JOHNSON & Johnson. V vaši najbližji lekarni.

Johnson's BACK PLASTER

MALI OGLASI

Furnezi!

Popravljamo vsake vrste
Resetting $15, čiščenje $5
Termostat kontrola
Lahka mesečna odplačila
Chester Heating Co.
Govorimo slovensko
1195 Addison Rd.
ENdicott 0487
(x)

Med naprodaj

Pravkar sem prejela večjo pošiljko medu. Pridite ponj k Margaret Kogovsek, 15606 Holmes Ave., tel. PO 6362.

Kupujte Victory bonde!

DELO DOBIJO

Delajte v
MODERNEM POSLOPJU
THE TELEPHONE COMPANY
potrebuje žensko za
hišno znaženje
poslopij v mestu
Stalno delo — dobra plača
Poln ali delni čas
6 večerov v tednu
od 5:10 zv. do 1:40 zj.

Zglasite se v Employment Office 700 Prospect Ave. soba 901 od 8 zj. do 5 pop. vsak dan razen v nedeljo

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

Išče se karpenterje

Stalno delo. Dobra plača. Kogar zanima, naj se zglasi na 960 E. 185. St. (x)

Dobra služba

Slovenka dobi delo čez dan, da bi varovala bolnico. Dobi svojo sobo in hrano. Zglasite se na 390 E. 165. St. med 6 in 8 uro zvečer. (x)

Dobro delo

Išče se slovenski zakonski par, ki bi hotel živeti, kjer bi delala; ženska bi opravljala hišno delo, mož pa zunaj okrog hiše. Zglasite se pri C. C. Craig, 2493 Euclid Heights Blvd., telefon FA 6968. (294)

MALI OGLASI

Posestvo naprodaj

Kdor hoče svoj denar dobro investirati, naj kupi ta tri posestva: 6121, 6123 in 6125 St. Clair Ave. Za informacije pokliče MA 6530. (x)

Pivo v zabojih
Standard — Carlings
Carlings Ale
Dortmunder
TINO CAFE
6030 St. Clair Ave.
(Fri., Sat. - x)

Rodney Adams Heating Service
Instaliramo nove furneze
na plin in premog.
Popravimo vse vrste furneze.
Inštaliramo pihalnike
in termostate
Za točno postrežbo
pokličite
KE 5200
550 E. 200. St.
(Fri., Sat. x)

Prijatel's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENdicott 4212

Vas muči naduha?

Pri nas si lahko nabavite najboljšo olajšavo za to mučno bolezen. Zdravilo je jamčeno ali pa dobite denar nazaj.

Mandel Drug
Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.
SLOVENSKI LEKARNAR
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio
Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10. zvečer.
Zaprta ves dan ob sredah.

Novo vodstvo!

Popravljamo pralne stroje, vacuum čistilce, električne likalnike, in druge električne predmete. Mi kupimo in prodajamo pralne stroje. Pridemo jih iskat ter jih pripeljemo na dom.
St. Clair Repair Service
7502 St. Clair Ave.
EN 7215.
(M-T-x)

ŽIVI VIRI

IVAN MATIČIČ

Toda varih je dremal tu, nič zverjad je gladna, treba se sponi mislil, niti na ženo, niti na prijeti z volkom ali medvedom, zarod svoj. Saj vsem rodi zemlja. Do Kresa bo pasel Bran, celo z risom. Pa mlade jagnjipotem brat Bodin, do mlačve, če treba nositi v naročju, da ne mlajši Negoda do rumenega utonejo v grivini. Dedej je vse listja, a najmlajši Jarem do po pameti preudaril.

slane. Tako je presodil ded staKar miren je dremal Bran, rešina. Od bukove zeleni do žlevil bukovo sočje pa pomeži-Kresa pasi Bran, najjačji. Kajkal soncu skoz vejevje. V bliti v zgodnji pomladi je opasno, žini je zahreščala suhljad. Bran je pogledal, Dušoje poskočil. Velik jelen se je zakošatil iz gošče. Za njim je iztegnila vrat še košuta, njegova družica. Kakor vojvoda je stal jelen tu, velik, mogočen. Na glavi se mu je košatilo rogovje liki ogromen nakit. Bran si je samo za spoznanje pridvignil kučmo, kakor v spoštovanju pred vojvodo. In gozdni glavar je dostojanstveno okrepal glavo, iztegnil vrat pa zarukal iz globine života. Ne iz jeze, objesten je zaukal fant glavar. In čredica je zadrhtela ob vrisku kralja, srečna, ker se je ustavil v njeni bližini. Njegova družica je pa gledala krotka ob njegovi strani. Nič prevzetna na veličje svojega druga, samo srečna, neizmerno vdana. Jelen je hrknil, stresel z rogovjem, pa se počasi košatil po stezi navzgor. Košuta je stopicala vdana za njim, glavo sklonjeno njemu do peta. Šla sta pod Tisov vrh, bržčas k studenčini. kjer je padal s stene beli cur, uteha jelenov. Saj ni bilo nič, srečali so se vsakdanji znanci. Davi je šel trop srnjadi prav skozi selišče, tik pred čredo, jutri bo stopil jazbec Branu na nogo, ko bo dremal za grmom .Kdo bi se vzbrujal.

Bran se je zavalil polagoma na noge, poprijel zopet kopačo. In je oral in podiral dalje, gazil prek čeri, po trnju. Noge je imel podplataste liki slon, na rokah zabrekle žulje. Izpod skale se je zavalil gad pa sikal k bescu. Bran ni pomišljal, pridvignil je nekoliko nogo pa z golo peto zatil gadjo glavo v tla.

Ko je bil zoral precejšnjo gaz, se je ozrl po soncu. Živinče se je čehljalo ob deblu, bilo je sito. Z druge strani Besje globeli je prihajalo beketanje. Ni bilo moč videti skoz goščo, toda Bran je uganil, da se jasinjska drobnica vrača k domu. Ko je zaslišal rog, je napihnil tudi sam svojega pa krenil s čredico domov.

Doma se je valil dim ognjišč izpod lubja streh in skozi vhod, da ni bilo moč skozenj. Iz obeh Budinovih koč se je zaganjal dim v tesarnico in vsenaokrog. Bran je ustavil čredo pred kočo. Brž ga je vprašala matuška, je li bil Veles naklonjen koj prvi dan? Prav nalašč je bila čakala na sina. Ta je samo prikimal, nekaj zamrmral pa se sklonil v kolibo. Bil je gladen ko volk. Mati ga je razumela. a Budinova matuška bosača, vsa skljućena od starosti. A je bosala venomer okrog domačije: zdaj pobezala pri snahah, zdaj priganjala hčere. Danes je bila ves ljubi dopoldan v staji, pa priganjala hčer Rušo, ki je izkidavala gnoj ter nastiljala stajo. Zdajci je hitela babica klicat ženske k molži: v prvo kočo po hčer Veleno, v drugo pa snaho Sestreno, Bodinovo ženo. In sta prišli z ilnatimi lonci, bosi, izpodrecani do kolen. In sta počenili k mlečnicam, ki so čakale pred kolibo.

Takoj za pastirjem se je usul v kolibo del črede razen mlečnic. Bile so sicer dokaj navajene skupnega domovanja z ljudmi, vendar jih je bilo treba znova in znova odganjati od ognjišča in naganjati skoz pregrajo. Bile so kakor otroci te ljube beketače; in dasi je bilo v dimnici dima do tal, so se rajši tu bodle z otroki kakor bi se gnetle v svoji staji, požiranje dim pa kukale skoz pregrajo na ljudi in kurišče in otroke in na ves ta zadimljeni družinski dirindaj. — Bran se je vstopil k ognjišču, pokukal v lonce, stopil snahi Nedi na nogo, in ko ga je ta jezna odrinila, se je spravil na vekajoče otroke in jih z ognjišča kar pometal po tleh. Potem se je kanil spotakniti še nad tem in onem okrog po stanu; je pa bilo temačno, razen tega pa dima do tal. Ni mu preostajalo drugega kakor da se je globoko spognil pa se zanesel ven.

Starka je seganjala družinčad k obedu. V tesarnici je brkljal bosec dedej s sinovoma Bodinom in Jarmom. Sinovi Mladen, Semdrag in Negoda so se vrnili iz hoste pa so dedu poročali o napredku trebeža. Deda starešino je zanimalo, kako gre delo od rok, in brige so ga tiščale za sinovi; zdaj je bosal k trebitvi, zdaj za babami v polje. Budinov dedej, star ko zemlja, tarden ko drenov les.

"Ješč!" je zategnila Neda, Mladenova žena. Ta je gospodinjila v dedejevi kajži.

"Objedvate!" je pritegnila od nasprotne strani Mrena, Semdragova žena. Ta je kurila ognjišče bratov.

Pa so se zgnetli k obedu. Zunaj pred stanom je ležalo vzdolž debelo deblo, na koncih podloženo s čoki, na vrhnji strani gladko obtesano. To je bila miza. Na obeh plateh mize je ležalo na tleh še po eno deblo: to so bile klopi.

Ded starešina se je posadil na sredo. Na nasprotno stran mize babica, okrog in okrog rodovine prva polovina: Mladen, drugi sin, je sedel poleg očeta deda, četrti sin Bran poleg Mladena, peti Negoda in šesti Jarem sta sedela poleg matuške. Nasproti se je usedla hči Ruša, dalje snaha Lepa, Branova žena, Mladenov starejši sin Jelen ter hči Trava. Ruša je razmetavala po mizi lesene žlice, Velena je odnesla golido mleka na ognjišče pa prisedla k mizi poleg Ruše. Snaha Neda, gospodinja, je postavila na sredo veliko skledo mlečne kaše pa lonec kolerabe. Tedaj se je dvignil dedej, iztegnil roke prek sklede pa zahvalil bogove za dar. Zdaj so spoštljivo segli po žlicah. Notri za ognjiščem se je premetavala na tleh kopica golih otrok na živalskih kožuhih; Mladenov in Branov zarod.

Mirno so obedovali, besedovali malo. Prvi je položil žlico Mladen, za tem Negoda. Bran ju je pogledal izpod čela pa koj spoznal, da sta sita. Po njunih omaščenih bradah je uganil, da sta pekla v hosti divjačino; morda sta ujela kokoš, morda odrla celo srnjaka. Bran je pogoltnil slino. Ko bi prinesla snedenca vsaj kako kost. Zdajci se je spomnil Bran sam, segel v nedra pa položil k skledi pergišče jajec. V hosti je bil zadel ob gnezdo divjih kokoši. Ženske so se nasmehnile priboljšku, Ruša je dregnila matuško, in ta je hvaležna pokimala Branu. Potem je pa ujela Mladenov pogled. Njene oči so bile stare, otročje, pa je tako blago pogledala sina. A Mladen je kar hladen gledal mater. Toliko let jo že gleda — in je izhlapelo v njem občutje zanjo, prešlo je na ženo Nedo. V hčeri Ruši je pa še iskra topline za matuško, nji še ni ugasnila, tej Ruši predivastih las in močnega života. Velena je metla žlice v prazno skledo. Velena ječmenjih las. po obrazu pegasta, a v lice možak. Snaha Lepa je imela temne oči, grudi kipeče, dasi je že petkrat rodila. Velika in silna je bosala ob ognjišču. Bila je Gorjaninova z Zoranja. Dedci so besedovali o trebežu, leno nosljali z nizkimi glasovi. Ti hrasti, zgneteni ob tej tesni mizi. Dedej je bel, lice lubasto, oči otročje! Mladen siv, kosten, lica vdrta, mršavih las, bik in brade. Bran rjavkast, po rokah pegast, prsi ko bivol. Negoda trda kost, lase temnorjave. obraz vdrt, brke mršave, oči pa bistre. Sami kocinarji, možje in mladinci. Včasi se kdo zasmeje, izpod brk se zasvetijo beli zobje, veliki in močni, da bi pregrizli tilnik risu. A tako krotki žde ti možje. Če bi se samo nekoliko razrili in vzravnali, bi se koliba sesedla.

Pred sosedno kolibo in vzravnali, bi se koliba sesedla.

Pred sosedno kolibo je bila zbrana druga polovica Budinove zadruge. Prvenec Semdrag, žep osivel in upognjen, je bil tu sarosta. Imel je ženo Mreno in petero otrok. Brat Bodin je imel ženo Sestreno s četvero otroki. Semdragov starejši sin Strem je imel z ženo Žarko že zarod. Z ognjišča se je valil dim, toda mlečna prosenova kaša pa koleraba v oblicah je šla rodovincem v slast.

Dedej pomežikuje venomer, kajti vid ga zapušča. Govori malo, samo posluša sinove. Tudi sluh mu uhaja, zato si stiska s prsti nosnice in napenja v ustih sapo. Tako lovi besedovanje sinov. Do vseh goji enake brige, vsi so mu dragi, a najbolj se nagiba k Branu. Kes, Semdragu pritiče nasledstvo starešine. Toda bo ali bo, zavisi od očetove volje. Semdrag je samoljub, briga se za in za svoj zarod. Mladen prepirljivec, hude jeze, pobrate, zarod podavil. Bo tretji, je goltav pa len kčok. Bran je pa moder, Lansko pomlad sta se bila bila Mladen in Semdrag oranja. Do krvi sta se bila la pa popustila drevo. Za ma je pritegnil še Bodin, jal se pa vrgel srobot z (Dalje prihodnjič.)

Jeklena helma ameriškega jaka je narejena iz nemagnečnega jekla in tudi prav nič moti kompasa, ki ga vojak s seboj.

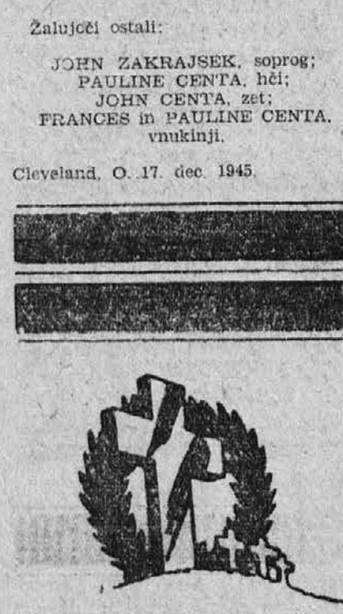

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠE PRELJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE SOPROGE, MATERE IN STARE MAME

Marije Zakrajšek

ki je zatisnila svoje drage oči in se preselila v večno življenje dne 17. decembra 1944.

Eno leto draga soproga in mati
že več ne čuje se Tvoj glas,
da bi nauke in naovete nam dajala,
kakor si nam jih nekdaj.

Zdaj počivaš v zemlji hladni,
naj sladke bodo sanje v Bogu tam,
da se vidimo v nebesih
izprosi predraga milosti nam.

Tolažba naša da pri Bogu združeni
bomo zopet skupaj enkrat vsi,
tja Ti bomo vsi sledili,
tako sveti križ nam govori.

Žalujoči ostali:

JOHN ZAKRAJSEK, soprog;
PAULINE CENTA, hči;
JOHN CENTA, zet;
FRANCES in PAULINE CENTA, vnukinji.

Cleveland, O. 17. dec. 1945.

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI PRELJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE SOPROGE IN DRAGE MATERE

Johane Smole

ki je za vedno zaspala 15. decembra 1944.

Eno leto v hladnem grobu
soproga in mati že počivaš,
prezgodaj si odšla od nas
in zapustila svoje lastne drage.

Luč naj nebeška vedno Ti sije
v mislih med nami boš vsak čas,
počivaj v miru, blaga duša
in pri Bogu prosi za nas.

Žalujoči ostali:

JACK SMOLE, soprog;
JACK, FRANK in JOSEPH, sinovi.

Cleveland, O. 17. dec. 1945.

NOVICE -- z vsega sveta

NOVICE -- ki jih potrebujete

NOVICE -- ki jih dobite še sveže

NOVICE -- popolnoma nepristranske

NOVICE -- kolikor mogoče originalne

NOVICE -- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

AMERIŠKA DOMOVINA

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

Za božična DARILA

SE USTAVITE PRI

A. GRDINA IN SINOVI (Incorporated)

Še vedno dobite pri nas lepo izbiro otroških igrač. Ravno tako vas lahko zadovoljimo z idealnim darilom v pohištvu, svetilkah, hišnih potrebščinah.

A. GRDINA IN SINOVI (Incorporated)

15301 WATERLOO RD.

Odprto vsak dan in zvečer do božiča

Denar v stari kraj!

Po dolgem času so se zveze s našim starim krajem zopet obnovile in se sedaj že lahko pošlje denar v Jugoslavijo, Trst, Gorico in Italijo.

Božič ni več daleč, potreba in pomanjkanje pa je danes v starem kraju večje kot kdaj poprej. Zelo dobro in koristno delo boste storili, ako pomagate sedaj in takoj, ko so vaše pomoči najbolj potrebni.

Denarna naročila se sprejemajo v dolarjih, izplačujo pa se v Jugoslaviji v dinarjih, v Trstu, Gorici in v Italiji v lirah. Naročila se lahko pošljejo po navadni ali zračni pošti ali po kabelnu. Potom kabelna je sedaj, ko je pomoč zelo nujna in navadna pošta še precej počasna, najbolj priporočljivo pošiljati. Vsaka pošiljatev je jamčena. Poslati se more denar le osebam, za katere veste, da so živi in katerih naslovi so vam znani.

Ker ima Kollander mnogoletne izkušnje pri pošiljanju denarja kakor tudi v vseh drugih zadevah, ki se tičejo starega kraja, boste pač pravilno storili, ako se vedno obrnete na:

AUGUST KOLLANDER
v Slov. Narodnem Domu, 6419 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio

Kollander tudi sprejema naročila za pakete v staro domovino, vam preskrbi zaboje za take pošiljatve ter pomaga pri oddaji zavitkov na tukajšnji pošti.

Kakor hitro se bo odprlo potovanje v staro domovino, bo Kollander med prvimi, ki bo prodajal parobrodne listke, tudi bo potoval v staro domovino, kadar bodo razmere dopustile ter tamkaj obiskal mnogo vaših sorodnikov, kot je to delal pred vojno.

Postrežba pri Kollanderju je vedno točna in zanesljiva.

Obrnite se torej nanj v vseh zadevah tikajočih se starega kraja.